

Lucian Suci

o
e
a
s
c
a
s
o
r
a

Lucian Suci
Oscar Gora

Desene de Lucian Suci

© Editura Mirador

Consilier editorial: Vasile Dan

Editor: Ioan Matiuc

Editura MIRADOR

ARAD, 1999

I.S.B.N.: 973-9284-46-9

Tipografia "Poudique" Arad

Arad,

Lucian Suci

14 octombrie

2003

O ceașcă goală

Cititorului Bibliotecii

Județului Arad,

citirea cărților și meditația

ca formă de perfecționare

noastră

Editura MIRADOR

1999

3

Lucian Suci

Pănușorul în țara
Acumut de-aici în
Afară - plouă

Drăguș
Dreptul meu
Oare să-l văd încă, mă-mă răsunată

Plouă de mare
Măștișă de-aici
Noi am

Prin valea noastră
Un blăniș
Nu mai găsește înțelesul

Stăpân
Tot atâta în-a noastră
Purtin de tânăra

Orăștie -
Din aici ciopolește puștea
Legământ

O ceașcă goală

Păianjenul în baie
Atârnat de-un fir.
Afară - plouă...

Drumul -
Ducând sacul în spinare
Doar bătrânii corbi mă mai urmează...

Ploaie de toamnă.
Mâzgălesc ceva
Nori grei

Prin sălile spitalului
Un bătrân
Nu mai găsește drumul

Statueta -
Tot aurul s-a descojit.
Pustiu de toamnă...

Grăunțe -
Din care ciugulește pasărea
Lăcrimând

Eu și un sărman
Pe malul apei
Lângă barca veche

Ochii bătrânei îngrijitoare
Leii de-o viață răgând în cușcă.
Atât de trist

Zi de toamnă.
Chiar și ceașca
M-a părăsit...

Lacul.
Nimic dedesubt
În adânc

Doar o ceașcă.
Aburul și liniștea
Împreună

Lumina s-a aprins.
Furculițele -
Atât de deprimante

LS

Insecta palidă
În seară
Se mulțumește cu geamul rece

O insectă mică
Se agață de o frunză.
Seară de toamnă

Ploaie de iarnă.
Pisica
Îmi mototolește poemul

Ninge.
Doar un strop de cerneală
Pe pensulă

Vechiul dosar -
Scris cu cerneală
Dăruită de tata
În tinerețe

Nimeni nu-mi răspunde.
Doar un colț
Al vechiului templu

Poarta cea veche. -
În ploaia de iarnă
Fetița o caută pe mama

Bolnav.
Cireșii înfloriți
Pe care nu-i aud nu-i văd...

Zile de tăcere.
Mama îmi aduce o ceașcă de ceai
Cu mâna tremurândă...

Un ghemotoc -
Se destramă.
Ochii triști ai pisicii

Paravanul -
Umbra mea ciudată
Întinsă lângă el

Ieșit din nori
Soare -
Bolnav îl privesc

Cercul va pleca.
Clovnul se machiază
Pentru ultima oară

Seara prin mulțime
Orbul -
Încearcă zadarnic să-și facă loc

Sfârșit de an.
Lumini -
Pentru Moș Crăciun din vitrină

Toamnă.
În seara pustie pe geam
Resturi de insecte

Singurătate.
Doar tu și statueta
Descojită

Tăcere.
Atâtea flori de primăvară
Pentru mine...

Viață -
Un bătrân caută în staniol
Nerăbdător ciocolata

Privind
Un biet peștișor în acvariu
Puțină culoare
În monotonia zilei

LS

Un singur dragon într-un desen
Încalzi într-un scop de genă
Undeva - fulguri
Cum sărăcuțică
Lampădă
În grădina veche
Nu mai
Din...

Într-un schetș
Tot mai trist
Așteptând
Se...

Chipul
Sărut de copilărie

Sub
Un
Mă...

Un
Sunt
In...

Un singur dragon într-un desen
Înoată într-un strop de cerneală.
Undeva - fulgere...

Lampadarul mort
În grădina veche
Nu mai văd nici un rând
Din manuscris

Vechiul schelet -
Tot mai trist.
Afară copii caiși înfloriți...

Păpușa -
Prea bătrână.
Tata tușind.
Sfârșit de copilărie

Eu și tata
Sub haina caldă
Urmărind prin ploaie
Marile reclame

Aur descojit
De pe statueta -
Sunt nimic
În dimineța asta tristă

Răcoarea unei zile.
Sărmanul privește
Cum lăcrimează porumbelul

Un licăr în ochii
Cerșetorului.
Dincolo de fereastră - ninge...

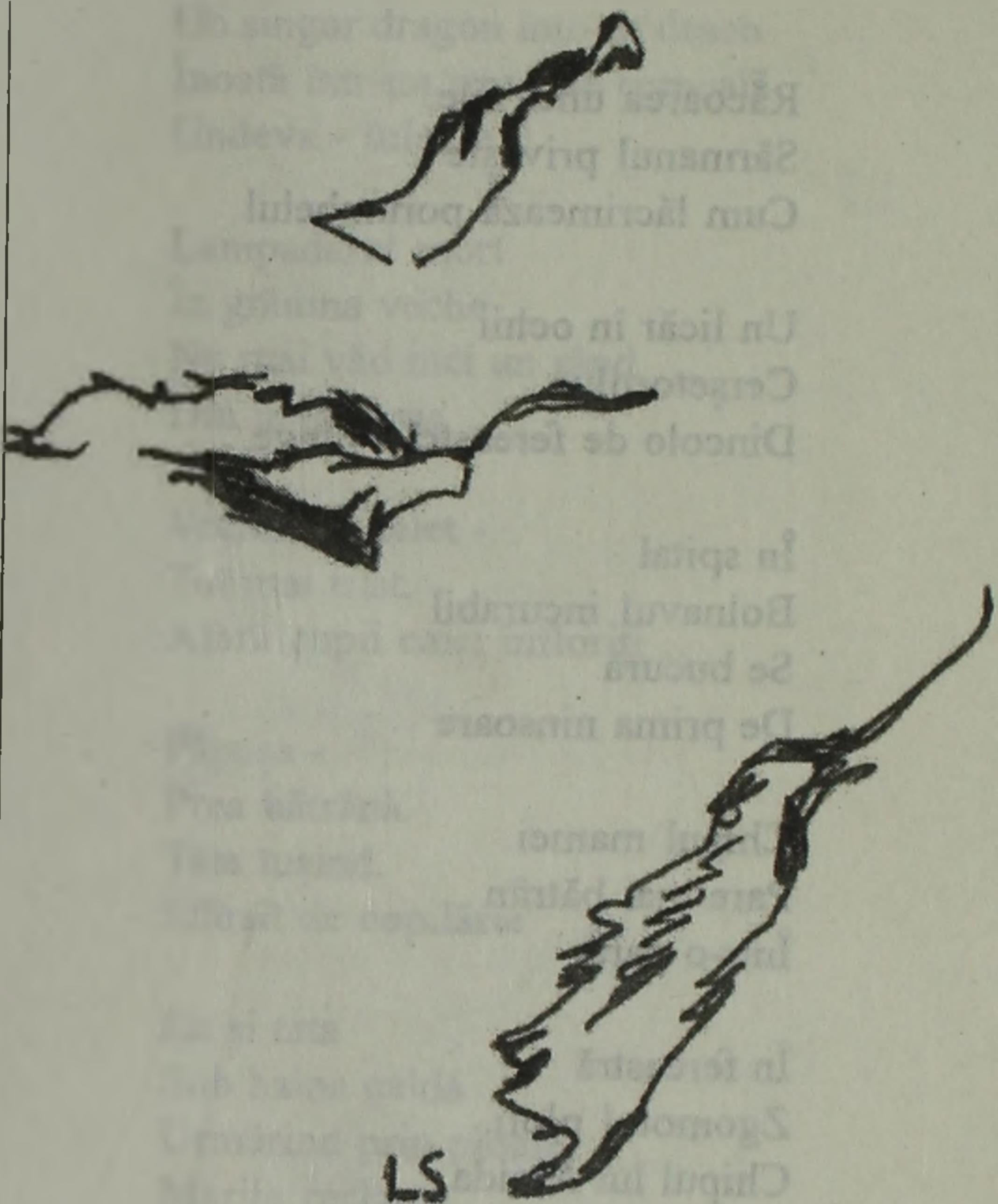
În spital
Bolnavul incurabil
Se bucură
De prima ninsoare

Chipul mamei
Pare mai bătrân
Într-o gară

În fereastră
Zgomotul ploii.
Chipul lui Amida
Pare ciudat

Un chip palid tremurând
În local
Privește forma stinsă a prăjiturii

LS

Plouă mărunț.
Orașul vechi
Mai cerșește o zi

Într-o oglindă
Chipul meu ciudat.
Dincolo rumoare muzică

În piață
Câțiva porumbei înfometate
Încă așteaptă

Decembrie.
Clovnul își privește-n oglindă
Firele cărunte

Un clovn bătrân
Silabisește afișul vechi
Și plânge

Un strigăt în noapte -
Gândul meu
Colindă pe harta veche

Un dragon pe cer auriu.
Sub ghearele lui -
Orașul.

Pietre mici
Sub lumina lunii.
Murmurând...

Bomboana
Sub ochii cerșetorului -
Ce dezolant
În ploaia de iarnă!

Un Budha auriu
Privește cu milă
Cornul de lună formându-se

Chipul statuii unui Christ
Iluminează
Când orfanul îi aduce
Garoafe

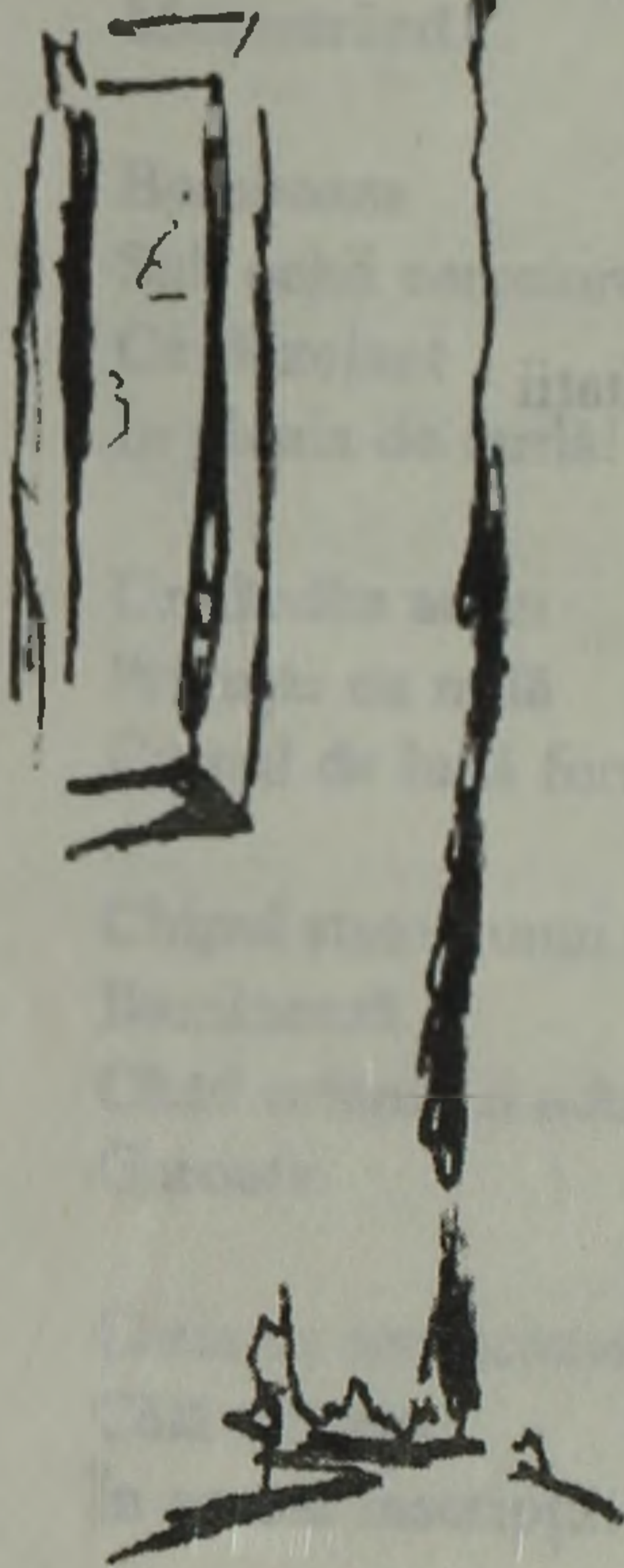
Cutia cu medicamente.
Câtă tristețe
În aceste inscripții...

Refac același haiku
În sihăstrie.
Norii de afară
Înnegurează ochii unui Budha

- Nu provine pe un gen sau o rasă, nici de pe un timp.
- Tu eşti prezentul, e esenţial să trăieşti.
- Când ai mai puţină, mai multă putere...
- Ceea ce vrei de la tine, poartă-l.
- Gândeşte-te la... **Meditații** ...
- Îngrijora din propria lor...
- Poartă-te cu încredinţarea...
- Tu ai ieşit în lume, a poartă...
- Călea te fermează...
- Lucrurile în lume se adaptează...
- De cât de curând...
- E suficient doar cu un...
- Când Dumnezeu vine în via...

LS

- Nu provoc pe nimeni cu nimic, nici eu pe mine.
- Tu ești pretutindeni: e suficient să privești.
- Gânduri mai puține, mai multă liniște...
- Ceea ce vrei de la tine, poți primi.
- Gândurile își au viața proprie. Fii liniștit și nu te îngrijora din pricina lor.
- Poartă-te cu îngăduință cu tine, fii bun, prieten cu tine.
- Tu trăiești în lume, o poți schimba.
- Calea te formează singură.
- Lucrează în limita ta, adapă-te din ea, precum floarea din pământ.
- De mii de ori ai făcut aceste ocoluri și ai ajuns: tot la tine însuți.
- E suficient doar un zid căzut și e mai multă lumină.
- Când Dumnezeu bate la ușa ta, o face ca Unul care vrea să se împărtășească cu tine, ca Unul care vrea să intre în odăița ta, să se facă una cu tine, ca Unul care vrea să-ți facă o bucurie prin modestia Lui.

- Dumnezeu îți apare adesea ca un sărac. El vrea să ai parte de El, să te hrănești cu El, nu e nevoie decât să i te oferi așa cum ești și tu, sărac.

- Dincolo de zid se află lumea, exteriorul, care nu e hotărâtor, înăuntru, după el, aici, ceea ce cauți și poți cu adevărat găsi.

- Lumea trăiește din resturi, din mila lui Dumnezeu, din cât i se dă. Cei mai mulți se bucură din ce li se oferă, se bucură de un loc cald, iar lucrul cu ei înșiși îl amână mereu. A oferi implică renunțare la sine, prin care omul nu mai trăiește doar pentru sine.

- Încerc de multe ori să demonstrez ceva: ce anume nu știu, îmi dau seama că uneori vreau să par complicat și Dumnezeu nu se vrea nicicum, El este.

- Dacă există rău, el se află în tine. Lumina ta o poți întreține prin gânduri bune, tu, te faci bun pe tine, este puterea binelui care cu adevărat ea singură se manifestă.

- Poți vedea doar ce văd propriii ochi, poți auzi doar ce aud urechile tale, ai grijă ce vei spune cu propria gură, ce vei gândi cu propria minte.

- Limita ta e o formă de Dumnezeu, e Dumnezeu.
- Toată lumea se poate împăca în tine.
- Printre “bietezele ființe”, eu însumi la fel, împreună încercăm să-L găsim, să-L făurim după (în) sufletul nostru, să se nască.
- Cu cât te gândești la exterior, te risipești. Găsește-ți Calea.
- Dacă bei un ceai, sau vorbești frumos cu cineva, sau ajuți pe cineva, în toate acestea este vorba de tine.
- Acceptă-te așa cum ești în deplină pace (în tine sunt ceilalți, Dumnezeu).
- Dumnezeu este sfârșitul războiului.
- Nu gândești “ce ființe inferioare!” În felul acesta vrei să te pui pe tine în valoare, de fapt te cobori.
- Privește la toate ființele deschis, ia-ți vălul de pe ochi și privește la ele fără să le comentezi.
- Fiecare om are nevoie de pace, nu numai tu.
- Nu te considera singurul înțelept.
- Mai întâi a te suporta, a te reține, apoi a îndrăzni să pășești spre adevăr, de la negație la afirmare.

- Toate defectele tale sunt pentru binele tău, ca să le cunoști și să le guști și să încerci să fii mai bun.
- Oamenii complicați nu se mai înțeleg ei pe ei înșiși.
- A trăi simplitatea înseamnă a gusta mai multa fericire.
- Cei săraci oferă mai mult.
- Redu-ți din dorințe și vei fi mai fericit.
- Când îi critici pe alții nu mai poți să îi înduri.
- Îmi pot face o idee despre Frea Bunul și Milostivul din aceea cât de puțin dau și cât de mult mi se oferă.
- Dacă după zile de meditații într-o cameră austeră, mama ți-a oferit o ceașcă de ceai cald, asta nu te-ar putea pune pe gânduri?
- Norii, am învățat să-i privesc...
- Sunt un străin care încearcă să se cunoască.
- Trebuie să fii foarte singur ca să te descoperi.
- Liniștea poate fi menținută. Îți dai seama singur de valoarea ei. Poruncești gândurilor: "Acum pleacă gând! Nu e nevoie de tine aici!"

- Ca să te poți cunoaște e nevoie de libertatea interioară, de lejeritate.

- Meditația - un pământ ferm.

- O ființă cu două fețe: una se uită cât dă, alta, cât primește. Apoi încep să se ia la harță, la întrebări.

- Ai bătut la atâtea uși... încearcă să-ți fii propriul doctor...

- Hainele, verighetele luxoase, pot fi lanțurile tale. Cu cât ai mai puțin, ești mai liber și mai fericit.

- Nu pune mult de la tine. Mai degrabă despoaie lucrurile.

- De realism, de real, avem nevoie toți. Și el se folosește totdeauna de noi.

- Poate că nu este totdeauna sentiment ci o divagare inutilă.

- Colaborez cu gândurile, există o înțelegere între mine și ele.

- O carte spirituală poate părea o literă moartă. Tu însuți trăind-o devii o carte spirituală vie, un glas.

- Glasurile care pătrund uneori după zid, par depărtate. Eu, îmi am glasul meu.

- Bunăvoința poate sfărâma reaua voință a omului pentru folosul lui și al altora.
- Nu pot să am nimic. Chiar acest nimic, nu pot să-l am.
- Ceea ce am avut impresia că am avut, n-am avut niciodată.
- În singurătate, dintr-odată: cu altcineva.
- Prea multe vorbe: vorbe ca să ceri de mâncare, pentru nota de plată, pentru prieteni...
- Spun - mă cunosc? După ce am meditat, gândurile se schimbă. Atunci ce cunosc? Despre ce?
- Adevărul pare golit de adevăr.
- Nimeni nu răspunde întrebărilor tale. Întreabă-te pe tine.
- Când nu te-a vizitat nimeni, ai descoperit pe cineva: pe tine însuți.
- Să aprinzi Flacăra în tine ca și cum peste tot ar fi beznă și de ea ar depinde totul.

- Trebuie să-l respect pe cel rău. Nu poate fi ignorat. E și un semn prin care-ți manifesti respectul față de Dumnezeu, nevoia de Dumnezeu. Dar și această teamă devine sfințită cu teama de Dumnezeu care îți dă încredere.

- Eram uneori sfâșiat de glasuri contradictorii, unele cu conținut sfânt. Eram la un prieten, și nu știam ce decizie să iau, eram presat de aceste gânduri. Cazona mea era una rațională, rece. Acum glasurile au amuțit. Am mai multă căldură, îngăduință.

- Ce mulțumire când întunericul, oricât de adânc, e luminat, îndulcit de Lumina Ta.

- Numele invocate în chilia ta nu sunt nume obișnuite. Ele impregnează odaia unde le propagi.

- După minutele zilnice de meditație vei pleca în lume altfel.

- Mă simt parcă mai luminat. Parcă s-a rotit diamantul cu câteva grade și acum apar alte fațete.

- Mulți oameni sunt chinuiți de gânduri. Gândul apare. Se instalează. Ai cât mai mare putere asupra lui. Fii cât mai detașat

- Când ești trist și nu știi de ce anume, de unde provine această stare, încearcă și gândește-te la lucruri pozitive sau stai undeva în camera ta și aprinde o lumânare, deschide Biblia sau o carte a cărui autor este un sfânt, măcar câteva rânduri sau câteva pagini și focul, împreună cu lectura, îți poate arde negativul.
- Nu-i judeca pe alții. Acesta e deja propriul egoism care în tine se manifestă.
- Mai întâi să te străduiești, să lupți cu tine pentru a te cuceri, pentru a primi de la tine măcar un zâmbet.
- Nu poate exista solidaritate umană acolo unde nu există încredere. Nu poate exista dăruire, iubire, câtă vreme mai există câteva umbre înăuntrul tău, și viermele interior nu îți dă pace.
- Dragostea, mila, se primesc, sunt un dar de la Dumnezeu, dacă te golești, dacă cupa ta cu egoism o golești progresiv nelăsând nimic, nici un strop de otravă și miasme în ea.
- Ești undeva într-un tunel. Departe, galeria se va lărgi, vei mai găsi și alte galerii. Dar pentru a ajunge acolo, mai departe, e nevoie mult să forezi.
- Fii același oriunde, caută să lucrezi în limita ta, în limita ta fiind loc întotdeauna pentru ceașca de ceai, pentru scris, plimbat, pentru un mic ajutor. Astfel devii mai individualizat, și mai puțin egoist, respectând astfel și limitele și evoluția fiecăruia.

- Aș vrea să găsești libertatea, mai multă fericire, care nu e un teritoriu depărtat, ci se află în tine însuși.

- E nevoie de clipe, de zile, ani, să te observi, să vrei să înveți. Le ești dator tuturor. Le datorezi tuturor respect și bunăvoință.

- Gândește-te doar la limita ta. Nu-i judeca prea mult pe alții, asta te face să duci o viață dublă astfel, nu te mai regăsești pe tine însuși.

- Zile de singurătate: într-o duminică în curtea bisericii. M-am așezat pe o bancă. Auzeam doar slujba, priveam doar pata de soare. Atât.

- Sunt singur și totuși vesel, ca unul care s-a găsit pe sine. Între alții și totuși urmându-mi calea singur.

- Meditația te poate schimba. Vei gândi, acționa, mai mult din bunăvoință, din căldură, decât din străduință. Străduința aduce îndoiala, mai mult te obligă, îți cenzurează bunele intenții.

- În tine se face tăcere... Glasurile care te sfâșiau vor tăcea. Multele glasuri vor amuți și vei auzi doar glasul inimii tale, adevăratul glas după care te vei ghida.

- Nu te lăuda, nu pune în față faptele sau gândurile tale, chiar dacă ele sunt pozitive. Atunci, cercul este complet.

- Candela ta se aprinde: lumea simte și fiorul candelii tale pentru că este al ei.

- Nu te copleși.

- Când ai ajuns puțin la liniște, e ca și cum după ce o viață ai mâncat doar acru, cineva ți-a adus o linguriță de zahăr din care ai gustat. Chiar dacă mănânci în continuare ca înainte, acel gust nu-l uiți, îl mai ceri.

- Când ai puțină milă chiar pentru tine e mai multă lumină.

- Cei flămânzi, cei însetați pot primi mai ușor chiar durerea.

- Punctele tale slabe, chiar pentru ele ai venit și poate că te caracterizează cel mai bine. Ca orice ființă, ești suferitor, vulnerabil și ai nevoie să fii alinat.

- Strecoară-te în tăcere și rămâi acolo.